33e jaar. — Nr 45. — TWEEDE BLAD. — Zaterdag, 14 april 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 14 APRIL 1906.

DE LEEUWERIK.

Reeds deze maand is hij weergekeerd, de gevederde zanger, die in October ons verliet om in zachter dreven beschutting te zoeken tegen de al te strenge winterkoude, Italië en Zuid-Frankrijk, soms zelfs de landen over de Middellandsche Zee gelegen; schonken hem wat de geboortegrond niet kon geven, nl. voldoende voedsel en warmte. Zoodra echter de landman weer den ploeg door den akker drijft, is de gedekte tafel gevonden, want zoowel de ontkiemende graankorrels als de grasscheutjes, benevens tal van onkruidzaden, genoegzaam op den akker te vinden, bieden hem grooter verscheidenheid van gerechten, dan een koningsdisch bevat.

Het lichaam van den leeuwerik is kort en gedrongen ; de nagel van den achterteen is langer dan de teen zelf ; de snavel is kegelvormig ; de veeren zijn eenigszins lichtbruin ; de vleugels slank ontwikkeld.

Wanneer eindelijk het warmere voorjaar voor den guren tijd geen plaats meer schenkt, dan merkt men dat de leeuwerik zich in zijn element gevoelt ; wanneer de levenwekkende zonnestralen vroolijkheid en beweging in de gansche natuur doen ontstaan, dan stijgt ook de leeuwerik onder jubelend gezang naar boven, klapwiekend steeds hooger, als wilde hij de bron van licht en warmte een bezoek brengen, om in dankende jubelkreten de schenkster van het nieuwe en rijke leven zijn schatting te brengen.

Dat heerlijke lied, des morgens aangevangen, duurt voort tot den avond, hoogstens afgebroken om het noodige voedsel te nemen, of wel een oogenblik, wanneer een stoutmoedige roofvogel, als havik, sperwer of valk, zich verstout een kans te wagen om den schoonen luchtzanger machtig te worden. Onbeschrijflijke angst maakt zich dan van den leeuwerik meester, en een kamp ontstaat, merkwaardig om te aanschouwen. Steeds hooger en hooger stijgt onze zanger, wel bewust dat alleen van boven het gevaar kan naderen ; blijft bij dezen wedstrijd de leeuwerik overwinnaar, en meestal weet hij zijn vijand zoo te vermoeien, dat deze van verdere vervolging moet afzien, dan is het een genot het triomflied te hooren klinken uit de hoogte, zoo hoog dat menschelijk oog den lieven vogel niet kan ontdekken.

Niet alleen de zoo straks genoemde roofvogels, maar nog andere roovers bedreigen hem voortdurend, waaronder zeker de vogelaar, tuk op winst, en de balladige jongens een eerste plaats innemen. Hier in ons land, zoowel als elders, worden duizenden leeuwerikken gevangen ; daarbij heeft men allerlei vernuftige methodes uitgedacht om des te zekerder zich van de schoone zangers meester te maken ; het geschiedt door slag-, sleep- en fuiknetten, strikken, lijmstokjes of spiegels. De laatste gebruikt de vogelaar, wanneer de te vangen leeuwerikken moeten dienen als kooileeuwerikken. In het andere geval, en dit heeft dan meestal plaats in het najaar, wanneer de leeuwerikken heel vet zijn, zijn deze diertjes bestend om..... het gehemelte van lekkerbekken te streelen.

Tot heden spraken wij over den algemeen hier voorkomenden akker- of veldleeuwerik (Alauda arvensis). Het mannetje is iets grooter dan het wijfje ; het laatste is ook lichter van kleur, maar donker gevlekt, waardoor ze gemakkelijk van elkander zijn te onderkennen. Het nestje wordt op den grond gebouwd in een voor of kuiltje, samengesteld uit strooitjes, droog gras of iets dergelijks, van binnen gevoerd met paarden- of runderharen of veertjes.

De eitjes zijn grijs met groenen weerschijn, bestrooid met donkergrijze tot bruine vlekken. Het mannetje helpt trouw de eitjes uitbroeden ; is het wijfje op het nest, dan klinken zilveren tonen uit de hoogte, of, op een aardkluit in de nabijheid gezeten van het nest, galmt hij in jubelende melodieën het groote geluk, dat in de borst thans huist, uit. Meestal neemt het wijfje na den middag hare uitspanning om op haar beurt het mannetje de plaats te laten innemen. Het broeden geschiedt meest tweemaal per jaar ; is het nest gestoord, dan ook wel driemaal.

Uit voorzorg vliegt de leeuwerik nooit onmiddellijk op, maar loopt eerst op eenigen afstand van het nest, om het oog van den vijand, dat soms mocht gluren op zijn prooi, te verschalken ; ook de grijs-grauwe kleur, eenigszins overeenkomende met den grond, waarop hij leeft, is een verdedigingsmiddel bij den levensstrijd, hem door de natuur geschonken. In een kooi gehouden, bereikt de leeuwerik soms een leeftijd van twintig jaren, terwijl de beste zangers tusschen den twee- en achtjarigen leeftijd voorkomen. Het voedsel, dat het diertje ontvangt in gevangen staat, is fijn geweekt wittebrood, hennepzaad, liefst gekneusd, klaprozen- of maanzaad, meelwormen, mierenpoppen, enz.

Men vergete vooral niet het diertje te voorzien van een goede hoeveelheid zuiver water en wit zand, waarin het zich baadt of omwoelt ; in den zomer legge men in de kooi een gras of klaverzode. In den broeitijd alleen gebruikt de leeuwerik insekten, zoodat hij in dien tijd in de huishouding der natuur en vooral voor den landman nuttig is, en wat beduidt dan het kleine getal korrels, dat hij den landbouwer ontneemt ? Trouwens, bij den boer staat hij op heel wat milder zwart blaadje dan de musch, die, naar men wil, wel degelijk onder de nuttige vogels moet gerekend worden.

Behalve de akker- of veldleeuwerik komt nog voor de kuifleeuwerik, die een strandvogel is en gedurende den ganschen winter overblijft ; dan ziet men dezen weinig schuwen vogel in de nabijheid der meestvaalten en niet zelden op de dorpsstraat het schrale voedsel bijeenscharrelen. Deze leven voortdurend bij paartjes, wat met den straks genoemden veldleeuwerik alleen in den paartijd het geval is. Het liefelijke gefluit van den kuifleeuwerik heeft wel iets van het gefluit van den grasvink en is in gevangen staat zeer vatbaar voor het aanleeren van allerlei wijsjes.

Een derde soort is de boom-, bosch-, nacht- of ook wel heileeuwerik, die in ons land niet veelvuldig voorkomt, maar de bosschen van Duitschland bewoont, en als zanger mede een grooten naam bezit.

Zij, die een der genoemde soorten als kamerzanger willen aanschaffen, zorgen vooral voor een doelmatige inrichting der kooi, daar deze hoogvliegers, gewoon de vleugel vrij uit te slaan, zich licht kunnen kwetsen.

Bijv. H. v. A.

ALLERLEI NIEUWS.

APRILGEKKEN. —

« Op den eersten April
Stuurt men de gekken waar men wil »

zegt het oude volksrijmpje.

De oude en bekende gewoonte op eersten April iemand op de eene of andere manier voor den gek te houden — en er zijn duizenden van die manieren — is van de Kelten afkomstig.

Als, na een langen en ongezelligen wintertijd, de natuur uit hare schijnbare sluimering ontwaakte en er nieuw leven kwam in bosschen, akkers en tuinen, vierden zij dat heuglijk feit met een feest, een lentefeest.

Kwinkslagen, grappen, spotternijen waren de voornaamste nummers van het programma. Door elkander beet te nemen of voor den gek te houden werd de vroolijkheid ten top gedreven.

De vierde maand van het jaar, die naar *aperire* — ontluiken, opengaan, losgaan — genoemd is, was hunne feestmaand, en vooral op den eersten dag dier maand werd aan den algemeenen spotlust vrij spel gegeven.

Iemand, die op dien dag in de val liep, d. w. z. het slachtoffer werd van eenige spotternij, deed maar het verstandigst zich dat te laten welgevallen.

Zoo iemand was de Aprilgek. Hij was op listige wijze gevangen en werd deswege niet oneigenaardig ook « Aprilvisch » genoemd.

—o— WAAROM vindt men in alle huisgezinnen *ELIXIR DE KEMPENAAR ?* Niet alleen omdat hij door de samenstelling van zuivere suiker en van eene zeer matige dosis gezuiverden alcool den aangenaamsten drank daarstelt die men wenschen kan, maar bovendien en vooral omdat de kostbare eigenschappen van de kruiden die hem zijnen lekkeren smaak geven, er eene echte gezondheidsdrank van maken ; verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeurhandelaars.

— EEN HUIS VAN 14 VERDIEPEN. — Aan het kollegie van Brussel was machtiging gevraagd om op de Brouckère-plaats een huis van 14 verdiepen te mogen bouwen. Het kollegie heeft die machtiging geweigerd, daar dit gebouw te veel met de andere huizen der bovengemelde plaats afsteken zou.

— **Fabriek van Pianos** : Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

— EEN OUDE KWESTIE. — Er wordt uit Londen gemeld dat de kwestie eenen tunnel te graven onder het kanaal tusschen Engeland en Frankrijk op nieuw ter spraak komt.

Men zou er natuurlijk eenen ijzeren weg door leggen.

Tien leden van het Engelsch kabinet zouden het ontwerp genegen zijn.

— GEWICHTIG MAN OVERLEDEN. — Te Willenberg is zekere Hans Fromm overleden ten gevolge eener beroerte. De man woog 237 kilos en half.

Hij was wellicht de zwaarste man van Europa.

—o— *Ik heb de eer* het publiek te laten weten dat te rekenen van dezen datum, de antislymachtige Pil Walthéry officieel geregeld is en dat zij niet meer kan en niet meer mag verkocht worden dan aan den eenzelvigen prijs van 1 fr. *de doos.*

Dank aan dezen verplichtenden maatregel, al de uitvinnige concurentie die zekere huizen elkander aandeden, door mijn voortbrengsel aan spotprijzen te verkoopen, onmogelijk gemaakt zijn, en in 't vervolg zal het publiek ten minste zeker zijn zich de echte en weldoende anti-slijmachtige Pil Walthéry overal aan de zelfde prijs te kunnen verschaffen.

LEON PIRARD,
Apotheker-specialist.

Depot : Schoofs en Machiels, te Hasselt.
Tongeren : Apotheken, Swinkels en Vanderijst.

— VOOR ONZE HUISMOEDERS. — Goede huismoeders zijn er voor dat geen stofje hunne meubels bevuilt en gedurig staan ze gereed met vaagdoek en borstel om het gehate stof te verdrijven.

Dat getuigt van eene groote bezorgdheid voor de zindelijkheid, die eene der eerste vereischten der gezondheid is.

Maar het is niet genoeg van « af te stoffen », men moet ook nog weten hoe men daarbij moet te werk gaan.

Afstoffen met eenen pluimborstel deugt niet ; op deze wijze doet men niet anders dan het stof verplaatsen maar men neemt het niet weg.

Om meubels af te stoffen zal men best eene katoenenwolachtige vod nemen, die men nu en dan uitschudt.

Als men den vaagborstel moet bezigen, dan al men wel doen hem lichtelijk vochtig te maken. Hierbij zal men de vensters open zetten.

Het beste middel om planken vloeren te schuren is zeepsop te bezigen of water met potasse erin gesmolten.

Houten plinten en beschotten zal men ook best met zeepsop wasschen en ze dan afdrogen met een zeemvel.

Loog van Marseillesche zeep past best om geolieverfd hout schoon te krijgen.

Om te voorkomen dat de verguilde lijsten beschadigd worden door de vliegen, kan men ze met eene dunne, wel doorschijnende laag vernis bestrijken. Dan kan men ze met eene spons, in zeepsop gedrenkt, afvagen.

—o— CINEMATOGRAFEN. — Men komt te koop te stellen schoone salon-cinematografen aan 120 franken, die ook de projectie toelaten van onbeweegbare tafereelen. Het flikkeren is op het minste herbracht en de grootte van het beeld is enkel beperkt door de sterkte van het gebruikt licht. Voor de professionneelen is er een nieuw pracht Cinemotograaf aan 450 franken, voorzien van al de laatste verbeteringen. Het is bij EDM. BASTIJNS EN C°, 29 Looierstraat 29 te Antwerpen, dat deze cinematografen zich bevinden.

— BIJBELSTUDIËN. — Men meldt uit Rome aan *la Croix*, van Parijs, 2 April :

Een dokument verschijnt aangaande de bijbelstudiën in de seminariën. Nauwkeurige aanduidingen zijn opgesomd in 18 artikels, opdat de geestelijkheid niet alleen de kennis van den Bijbel verkrijge, maar tevens bekwaam zij de betwistingen tegen de rationalisten staande te houden.

— DE DRONKAARDS EN DE GANZEN. — De hemel is voor de ganzen niet gemaakt zeggen de dronkaards, en zij hebben gelijk want :

De ganzen waggelen, de dronkaards ook.

De ganzen worden levend gepluimd, de dronkaards ook.

De ganzen gaan barrevoets, de dronkaards ook.

De ganzen hebben roode neuzen, de dronkaards ook.

De hemel is voor de ganzen niet ; ergo, de hemel is voor de dronkaards ook niet.

WAAROM NOG HOESTEN ?

wanneer wij openbaarlijk verzekeren dat eene flesch **Borstsiroop De Pratere** altijd voldoende is om den geweldigsten en gevaarlijksten hoest te genezen. Alwie BORSTSIROOP DE PRATERE genomen heeft, kan niet nalaten zijne voldoening uit te drukken en zegt aan alwie het hooren wilt : « *Dat is waarlijk eene goede Borstremedie.* » Te bekomen in alle goede apotheken aan **2 franken** DE FLESCH. Te TONGEREN, bij Swinkels en Huydts ; te Hasselt : Machiels, Veltkamp en Schoofs ; te St-Truiden : Van Hooren.

GENEZING.

Dezer dagen stond Mr Str. voor 't venster zijner kamer het ieverig gepik der hennen gade te slaan, welke pas nieuw voedsel gekregen hadden.

Een kleine poes zat op den kapblok kort er bij te knipoogen, toen eenskaps twee hongerige muschkens te midden der hennen kwamen neergevallen en vrij toe hun deel vroegen, wat hun niet geweigerd werd.

Poes kon dat moeilijk verkroppen. Wip ! en zij hadt een der muschkens onder den klauw. Het arme ding piepte ellendig en hartverscheurend. Als de hennen hoorden en zagen wat er gaande was, vlogen zij alle gelijk op de poes en pikten haar zoo duchtig in kop en ooren, dat zij verschrikt hare prooi losliet en het hazenpad koos.

Muschken weer vrij zijnde, dankte met een vroolijk gepiep zijne redsters en vloog weg, terwijl dezen weer rustig doorpikten.

Een treffend voorbeeld !

Het is een algemeen gebruik jonge of oude en ziekelijke katten levend te begraven.

Dit is een zeer barbaarsch gebruik, wijl de arme diertjes soms nog uren en dagen in leven blijven en zachtjes aan versmachten.

Waarom ze niet verdronken of het hoofd afgekapt, dan zijn zij oogenblikkelijk dood en van alle lijden verlost.

—o— *HET SCHIJNT* dat de liefhebbers van goeden koffie in vreugde zijn sedert zij de Chicorei « der Trappisten » Vincart te Silly gebruiken.

— OM WITTE HANDEN TE KRIJGEN. — Hoe dikwijls sommige menschen hunne handen ook wasschen, zijn deze toch bijna nooit rein en blank ; om hiertoe te geraken raden wij hun aan eenige meelrijke aardappels te doen koken, ze door eene fijne zeef te steken en dit met glycerine te verlengen. Bij dit deeg voegt men nu het sap van twee citroenen en eene of andere welriekende stof. Bezig dit deeg als zeep en gij zult reine witte handen krijgen.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 83 Bruxelles.**

— DE MODEGRILLEN. — De grillige mode heeft haar slachtoffer van verleden jaar geheel losgelaten. De handel in mollevellen, gedurende den wintnr 1904-1905 zoo levendig, bestaat niet meer en de pels van den mol, toen tot 80 centiemen waard, is volkomen waardeloos. Honderden handelaars in dit artikel zitten met kisten vol gelooide vellen te wachten op den koopman, die ze aan kleinen prijs zou kunnen krijgen.

In Holland waren in sommige streken groote hoeveelheden mollen gevangen.

In de Neder-Betuwe zijn verscheidene arbeiderswoningen opgeknapt, en enkele nieuwe zelfs gebouwd, met de opbrengst der mollenvangst.

— TEGEN HOOFDPIJN. — Vele lieden lijden van tijd tot tijd aan hoofdpijn of wel aan tandpijn beiden door koude waters veroorzaakt. Welnu dat zij, als de pijn zich weer doet gevoelen eene sigaret maken van groene theebladeren en ze rooken, hunne pijn zal weldra stillen en langzamerhand verdwijnen.

—o— OUDE LIEFDE ROEST NIET. — Nu men meer en meer na eenige regenachtige Zomers tot de overtuiging is gekomen dat het gebruik van sodanitraat of scheikundige vetten, die sodanitraat of zwavelzure ammoniak en superphosphaten, enz., voor grondslag hebben, niet alle voordeelen geeft, die men er steeds van verwachtte, keeren de landbouwers wederom tot hunne oude en eerste liefde terug en nemen zij thans bij voorkeur voor verschillige gewassen weer Peru Guano. — Hiervan leveren de grootere verkoopen dezer laatste meststof het bewijs. — Dit is overigens niet te verwonderen, daar de Peru Guano alle voor de planten noodige vo dende bestanddeelen bevat in den gunstigsten vorm, gedurende de gansche groeiperiode werkt en eenen overvloedigen oogst verzekert.

— BELGEN IN CHINA. De « North China Daily News » deelt een vleiend artikel mede over de nieuwe groote spoorwegbrug, gebouwd over de rivier Hoangho onder de leiding van twee Belgische ingenieurs, MM. Jadot en Clavier. De eerste pijler werd geplaatst den 21 December 1903 en de eerste trein reed over de brug den 11 Juni 1905. De brug heeft eene lengte van 9.860 Engelsche voeten en ligt 25 voet boven het waterpeil. De kosten van dat grootsch werk hebben meer dan zes miljoen frank bedragen.

— SPOORWEGNIEUWS. — Meest iedereen is reeds in de gelegenheid geweest eenen herbergpraater te hooren uitvallen op den spoorwegdienst. Iets wat dikwijls gezegd wordt is het volgende : De waggons zijn vuil, versleten, er is geen rollend materiaal genoeg volgens de noodwendigheden van den dienst, enz , enz.

Het is onbetwistbaar dat de spoorwegdienst eene groote uitbreiding genomen heeft. Nooit werd er zooveel gereisd als nu.

Wil men nu eens weten in welke verhouding het spoorwegmateriaal vermeerderd is sedert de katholieken aan het bewind zijn ? Het getal lokomotieven is verdubbeld. De waarde van de machienen is met 126 per honderd vermeerderd.

Het getal reizigerswaggons is meer dan verdubbeld ; het is namelijk met 119 per honderd gestegen.

Het getal waggons is niet alleen aangegroeid, doch het getal plaatsen in de rijtuigen is veel vergroot.

Het getal beschikbaar zijnde plaatsen in al de waggons samen genomen, is sedert de aankomst der katholieken aan het bewind, met 162 per honderd geklommen. De waarde der reizigerswaggons beloopt 368 per honderd meer dan over 23 jaar.

Sedert acht jaren is de waarde van het spoorwegmateriaal met twee honderd miljoen aangegroeid.

Meubelen in allen aard
Spiegels, Stoven, Lampen, enz.
Op Crediet
A la Providence,
4, KAMMENSTRAAT, NABIJ DE GROENPLAAT
ANTWERPEN.
Op Crediet
van af **1 fr. per week.**
Kleederen, stoffen, pelsen, hoeden, enz.
Billijke prijzen. — Gemakkelijke condities.

— SPOORWEGABONNEMENTEN VOOR WERKLIEDEN. — Het getal werklieden welke dagelijks met een spoorwegabonnement reizen, beloopt tot 187.000.

— Au Baccarat,
Rue Cathédrale 96, Luik.
Kristallen voorwerpen, porceleinen, kunstvoorwerpen, huis van eersten rang.

*** Twee advokaten bezochten laatst Zwitserland, en reden met een rijtuig den berg op.

Eenskaps bleven de paarden stilstaan.

— Wat is dat, riep een der reizigers, waarom houdt zij op ?

— Mijnheer, sprak de koetsier, van hier voort is de weg slechts voor ezels begaanbaar : gij zult hier moeten uitstappen en te voet gaan als gij verder wilt komen.

DE OUDE GAZETTEN.

Het Apostoliek Genootschap der kinderen van den H. Joannes Berchmans van Sint Truiden, geplaatst onder de hooge bescherming van Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid den Bischop van Luik, heeft voor doel zijne leden tot allerlei werken van katholiek apostolaat te vormen.

Om het geld te winnen, noodig tot het voltrekken van hun huis en tot onderhoud van hun Genootschap, zonder te zeer ten laste te zijn aan de christelijke liefdadigheid, vragen de kinderen van den H. Joannes Berchmans oude gazetten en tijdschriften. Giften in geld, ook de kleinste, worden insgelijks met innigen dank ontvangen.

Tot heden ontvingen zij 31968 nummers van ons blad.

Jaarlijks worden zes en twintig Missen voor de Weldoeners en Weldoensters van 't Genootschap opgedragen.

Men gelieve zijne giften vrachtvrij te zenden aan Kanunnik SENDEN, te St-Truiden.

OM DE

MILLIOENEN

ROMAN VAN

Arnold BENNETT.

(17de VERVOLG.)

— Wat hebt ge gedaan ? vroeg hij, gebiedend. Wat is dat voor een spel, dat ge hier heel alleen uithaalt ?

— De dokter, antwoordde zij, heel bedaard, de dokter zegde dat eene afkoeling van de temperatuur noodlottig zou zijn. Daarom heb ik een half uur het venster open gelaten terwijl hij sliep. Dit scheen mij het doeltreffendste. Nu het is met hem gedaan, en hij heeft zijne verdiende loon. Zulke dwarkoppen als hij hebben geen recht om te leven. Als hij uit den weg geruimd is, kunnen wij zijne relatie tot Peterson bewijzen, en dan loopt alles vanzelf. Hij heeft zijn testament gemaakt, zooals ge weet, en dus komt alles aan Sylviane, dat wil zeggen aan mij. Erken nu maar dat ik eens goed heb kaartgespeeld.

In plaats van iets te erkennen, viel dokter Colpus op een stoel.

— Marie ! stiet hij uit, en zijn gezicht werd beurtelings rood en wit. Toen, met een sterke inspanning, richtte hij zich op.

Scheelt u wat ? vroeg zij, ijskoud.

— Neen, antwoordde hij, kaarsrecht op zijnen stoel. Neen, mij scheelt niets. Maar, waarachtig, Marie, ge zijt mij te kras !

— Hoe zoo ? vroeg zij, met een schijn van onnoozelheid.

— Wel, de brutaliteit van nog eens die kaart uit te spelen !

— Welke kaart ?

— Van het open venster, gij heks.

— Mag ik u wel verzoeken wat duidelijker te zijn ?

— Is niet wijlen Signor Grbriele Cavalossi aan een open venster gestorven, toen hij aan bronchitis leed ? En werd dat venster niet open gezet door zijne vrouw ?

Zij staarde hem zwijgend aan.

— Denkt ge dat niemand de oorzaak van Signor Cavalossi's dood wist ? Denkt ge dat ik geen ooren heb, en dat de bedienden geen oogen hebben ?... Maar laten wij geen oude koeien uit de sloot halen. Ik zeg u, Marie, als die jonge man sterft, dan is alles verloren. Daarom heb ik mij zoo gehaast.

— Verloren ? Waarom ?

— Omdat hij zelf alleen zijne aanspraken kan doen gelden. Als hij dood is, hoe zullen wij dan zijn identiteit kunnen bewijzen, van welke toch alles afhangt ? Herinnert gij u niet hem te hebben hooren zeggen, dat er niets kon worden uitgericht zonder zijne persoonlijke meewerking ? Dat was volmaakt juist. En nu hebt ge al u best gedaan om hem uit den weg te ruimen, zonder mij te raadplegen ! Wilt ge ons dan met alle geweld ruineeren ?

Zij ging zitten, verslagen. Er volgde een zwijgen. Zij wist niet wat er tegen in te brengen. Zij meende te barsten van plotselinge en machteloze spijt.

— Ik dacht dat het maar een bluf van hem was, zegde zij.

— Forrest is iemand die nooit bluft, en die nooit iets zegt zonder goeden grond.

— Nu, hernam zij, het is nu eenmaal gebeurd. Gedane dingen nemen geen keer.

— Gij had moeten bedenken, zegde dokter Colpus eindelijk, dat van de twee Arthurs de andere Arthur ons meer in den weg staat. Hij glimlachte kalm.

— De andere Arthur ?

— Ja zeker.

— Ah ! riep Mevr. Cavalossi, alsof haar opeens de schellen van de oogen vielen. Er volgde eene pauze.

— Dat is een aardige jongen, die andere Arthur, zegde zij.

— Kent gij hem ? Hebt ge hem ontmoet ?

— Hij stelde zich dezen morgend zelf aan mij voor, kosteloos impertinent en jongensachtig. Maar ik geloof toch dat er wel wat meer in hem steekt. Nu maar — wat wilt ge nu doen ? Met mijn geachten schoonzoon is het uit.

— Ik wil uwen schoonzoon onmiddelijk zien, zegde dokter Colpus, opspringend.

— Maar ik zeg u dat het nutteloos is. Ik ben al te nauwlettend te werk gegaan. Er is geen hoop meer.

— Er is altijd hoop. Ik zal hem redden. Ja, er is altoos nog hoop, herhaalde hij.

— Niet waar ik aan het werk ben geweest.

De dokter scheen van deze vreeselijke woorden even te ontstellen — maar een oogenblik slechts.

— Breng mij bij hem, zegde hij, ik zal hem redden.

XI.

Arthur Peterson, de jonge man dien Forrest op de boot van Boulogne had ontmoet, en die zoo vrijpostig het hof had gemaakt aan Mevr. Cavalossi aan het strand te Folkestone, zat in de boekerij van Railway Castle. Zij het voorafgezegd, dat de boekerij geen boekerij was. En het Castle geen kasteel. De boekerij bestond namelijk uit eene groote kamer, in welke een paar schrijftafels en in eene kas aan den muur ook wel een paar dozijn boekwerken aanwezig waren, doch deze laatsten allen van den meest praktischen en zakelijken aard : namelijk eenige adresboeken, een spoorweggids, een bundel tabellen, betreffende mijnbouw en fabrieken, en nog het een en ander van soortgelijken aard. De vorige bewoner van het Castle, Arthur Peterson, was namelijk geen boekenman geweest. En wat het Castle zelf betrof, dit geleek, in zijne stijve, gewilkalkte regelmatigheid van het begin der negentiende eeuw, evenveel op een kasteel, als eene spoorwegstatie op eene kathedraal. Toch was het een groot en deftig gebouw, met een 50tal vertrekken, en het had nu eenmaal altoos « het Kasteel » geheeten. Het had knap bewoond kunnen worden op een inkomen van 300 pond 's jaars. De vorige genoot het zestigvoudige van dit inkomen, en toch was het huis hem genoeg geweest. Hij had het niet eens verfraaid en zuiver gehouden, zoo weinig gaf hij om uiterlijkheden. Het goed lag, halfverwege tusschen Crewe en het ijzerdistrict der Vijf Steden, in eene holte. Er achter rees een heuvel, en van dezen kon men op heldere dagen en nachten den rook en de vlam zien van de fabriekstreek, uit wier mijnen en hoogovens de oude Peterson, de millionair, zijne millioenen had geput.

De oude Peterson, de millionair, had het tijdelijk gezegend ; en het gansche district, met inbegrip van de Vijf Steden, was er benieuwd naar, welke eene figuur de jonge Peterson, de nieuwe millionair, op sociaal en politiek gebied nu wel zou maken. Het district had den ouden Peterson tegelijk liefgehad en gevreesd, en het een zoowel als het ander om dezelfde reden : namelijk, dat hij een man uit één stuk was. De oude Peterson had zich nooit bemoeid met iets wat hem niet rechtstreeks aanging.

Hij had onzaglijke winsten geput uit de ingewanden der aarde ; en elken Zaterdag morgend had hij de loonen betaald met de stiptheid van een chronometer en de schrielheid van een rijksbetaalmeester — geen stuiver te weinig of te veel. Dit was alles. Hij had nooit gestreefd naar een zetel in het Parlement of in den graafschapsraad, nooit getracht te poseeren als een weldoener, een philanthroop of een lotsverbeteraar. Hij had had enkel geposeerd als hetgeen hij was : een werkgever en een millionair. Er was slechts eens bij Peterson eene werkstaking geweest. Die werkstaking had twee-en-veertig weken geduurd. In dien tijd waren vele kinderen van gebrek gestorven ; tal van moeders waren veroordeeld wegens diefstal ; en herhaaldelijk waren er pogingen gedaan om den ouden Peterson te vermoorden. Maar ten slotte had des ouden Peterson's haan koning gekraaid. Het volk hervatte den arbeid, totaal kleingemaakt en geslagen. Waarop de oude Peterson, na gezegenpraald te hebben, kalmweg de loonsverhooging had toegestaan, om welke het volk gestaakt had. Dit voorval maakte den ouden Peterson tot een vermaard persoon. Zijn naam ging door de wereld in allerlei sensationeele gazettenberichtjes, en kwam over New-York terug in een nimbus van de onmogelijkste legenden.

(Wordt vervolgd.)